

به استقبال اول ماه مه برویم

فایق شهسواری

هشتم اردیبهشت ماه هشتاد و هفت

رژیم جمهوری اسلامی در ایران که در ۳۰ سال حیات خود نمونه ای از توحش قرون وسطایی و نفی و انکار هر گونه حقوق انسانی و دمکراتیک بوده و هر روز که به عمر آن افزوده میشود و با خشم و نفرت مردم به جان آمده به نسبت خود روبرو میشوند و برای بقای خود به ابعاد سرکوب و جنایات خود می افزایند. بیشترین قربانیان جنایات این حکومت، کارگران و زحمتکشان جامعه ایران است. علاوه بر آنچه که ذکر شد بیکاری، اعتیاد و فقر و فلاکت، زندان و اعدام و سنگسار و دهها مصیبت دیگر هدیه این حکومت برای کارگران و زحمتکشان بوده.

" به قول شاعر":

سخن از یک برگ گل نیست

وای جنگل رایبایان می کنند

حیوان به حیوان نمیدارد روا

آنچه که این ناکسان به جان انسان می کنند.

جامعه کردستان و بخصوص توده کارگرو زحمتکش کردستان نیز در سایه این حکومت، بی حقوقی و سرکوب سهمشان بوده و هر گونه اعتراض و نارضایتی مسالمت آمیز آنها در جهت بهبود زندگی خویش همیشه مورد تهاجم پلیسی قرار گرفته است. حکومت جمهوری اسلامی با ۳۰ سال سرکوب، تبعید و اعدام عزیزترین جوانان کردستان هنوز هم نتوانسته خود را در کردستان تثبیت کند. خوشبختانه تاریخ ۳۰ سال گذشته شاهد آن است که تمام جنبشهای اجتماعی و از جمله جنبش کارگری در کردستان نمونه رادیکالیزم به نسبت بقیه بخشهای دیگر ایران بوده و رهبران این جنبشها با شهامتترین و مقاومترین رهبران مبارز در سطح کل ایران بوده اند و حکومت فاشیستیی مذهبی ایران قبرستانها از این عزیزان درست کرده. سیماهای عزیزی چون خالد باباحاجیان، کیوان مهاجر، غلام حق بیان، جمال چراغویسی و صدیق کمانگرها و صدها و هزاران عزیز دیگر را از صف پیشروان و مبارزین برابری طلب جامعه کردستان گرفت.

ولی خوشبختانه آن سنتها و ارزشهای انسانی که این عزیزان برایش جان دادند امروز به سنتهایی جا افتاده و شیوه هایی بسیار مناسب برای مبارزه علنی و قانونی توده های کارگرو زحمتکش مبدل شده که اول ماه مه و به میدان آمدن کارگران در این روز یکی از آن سنتها می باشد.

پیشروان کارگری و رهبران اول ماه مه هر ساله با نشستهای متوالی و تبادل نظر با نماینده گان کل بخشهای کارگری برای تدارک این روز بزرگ و این نمایش عظیم طبقاتی بسیار سنجیده عمل خواهند کرد و با اختتام این مراسمها از نمایش طبقاتی

خود، بیانیه ها و قطعنامه ها، خواست و مطالبات خود در این روزارزیابی و تجارب آن را به مثابه مشعلی در تداوم مبارزه خود استفاده می کنند.

* مؤثرترین روش در روز اول ماه مه از طریق توقف کار می باشد و در این روز باید کارگران کل بخشهای کارگری، کار را تعطیل و وحدت خود را با هم سرنوشتان خود اعلام کنند.

* متأسفانه توده وسیعی از کارگران کردستان کارگرفصلی هستند و هر سال به شهرهای دیگر ایران می روند و در کوره ها، کارگاههای راه سازی و ساختمانی، بنادر و غیره مشغول به کار می شوند. این طیف از کارگران طولانی ترین ساعات کار، سخت ترین و نا امن ترین شرایط کاری را تحمل می کنند. بدون شک باید در روز اول مه خواست و مطالبات این طیف از کارگران باید مورد بحث و بررسی قرار گیرد و خواست و مطالبات آنها به بخشی از قطعنامه های اول مه تبدیل شود.

* اعتیاد به مواد مخدر یکی دیگر از هدیه های حکومت مذهبی جمهوری اسلامی برای جوانان می باشد که متأسفانه فرزندان کارگران و زحمتکشان بیشترین قربانیان این مصیبت را تشکیل می دهند، بحث آگاهگرانه و تقبیح این پدیده ویرانگر نیز باید بخش سخنرانی های اول مه را تشکیل دهد.

* اکنون فعالین کارگری باید تمام تلاششان در جهت تشکل یابی و بوجود آوردن تشکلهای مستقل کارگری باشد، باید گفت که این تلاش باید چند برابر شود چون وجود این تشکلهای برای کار علنی و مسائل روزمره کارگران یک امر حیاتی می باشد.

* در شرایط کنونی فعالین کارگری باید از هر نوع گرایش که باعث تفرقه و مانع اتحاد است پرهیز کنند و از خرده گلایه هایی که از همدیگرددانند گذشت و مسئله و منافع طبقاتی مسئله شان باشد و این می تواند قدم مثبتی در راستای بوجود آوردن تشکلهای کارگری باشد.

* مبارزه طبقه کارگر در کردستان و ایران مسئله کل فعالین جنبش کارگری در هر گوشه ای از دنیا می باشد و ما فعالین جنبش کارگری در خارج کشور از هیچگونه تلاش در جهت پشتیبانی از این مبارزه و در افشاء ماهیت حکومت مذهبی ضد کارگری جمهوری اسلامی از هر تلاشی دریغ نخواهیم کرد.

* مطمئناً امسال هم اکثریت مردم آزادیخواه و خانوادههای کارگری در مراسمهای کارگری شرکت خواهند کرد و به این شیوه از قطعنامه های اول مه پشتیبانی خواهند کرد.

گرامی باد اول ماه مه روز همبستگی طبقاتی کارگران

فایق شهسواری

۲۰۰۸-۰۴-۲۶

fayegh48@yahoo.com